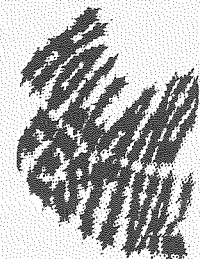




**NEDERLANDS
DANS
THEATER**

vrijdag 13 juni 1980 SCHEVENINGEN, Circustheater, 20.15 uur
 zaterdag 14 juni 1980 ROTTERDAM, De Rotterdamse Schouwburg, 20.15 uur
 dinsdag 17 juni 1980 UTRECHT, Stadsschouwburg, 20.00 uur
 woensdag 18 juni 1980 AMSTERDAM, Stadsschouwburg, 20.15 uur
 donderdag 19 juni 1980 AMSTERDAM, Stadsschouwburg, 20.15 uur
 vrijdag 20 juni 1980 AMSTERDAM, Stadsschouwburg, 20.15 uur
 zaterdag 21 juni 1980 SCHEVENINGEN, Circustheater, 20.15 uur

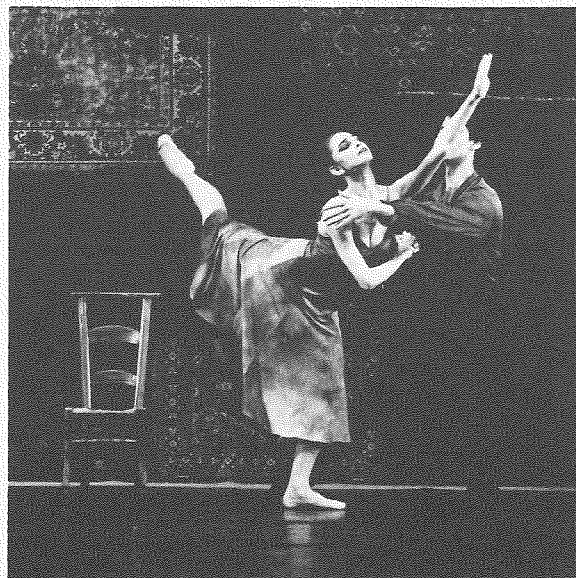


Psalmensymfonie Choreografie Jiri Kylian
 Muziek Igor Strawinsky (Psalmensymfonie, 1931)
 Dekor William Katz
 Kostuums Joop Stokvis
 m.m.v. het koor van de Slovenska Filharmonie
 Licht Joop Caboort

Jeugdherinneringen* Choreografie Mats Ek
 Muziek Bela Bartok (Concert voor Piano en Orkest, Nr. 2, 1933; Daniel Wayenberg, piano)
 Dekor en kostuums Mona Forsén
 Licht Joop Caboort

Soldatenmis* Choreografie Jiri Kylian
 Muziek Bohuslav Martinu (Polni Mse, 1951)
 m.m.v. het koor van de Slovenska Filharmonie;
 solist Bernard Kruysen, bariton
 Dekor en kostuums Jiri Kylian
 Licht Joop Caboort

* wereldpremiere 13 juni 1980



Psalmensymfonie

BALLET FESTIVAL

24 t/m 30 juni '80

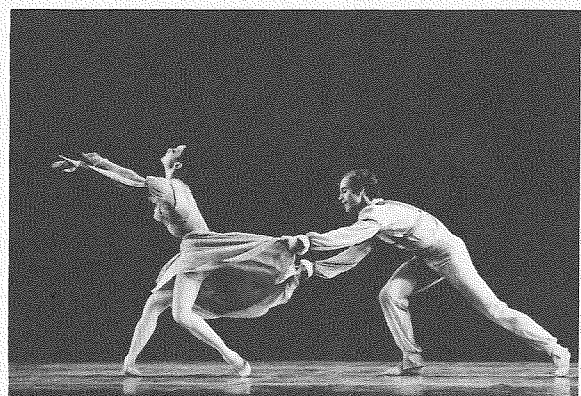
dinsdag 24 juni 1980 AMSTERDAM, Stadsschouwburg, 20.15 uur
 woensdag 25 juni 1980 AMSTERDAM, Stadsschouwburg, 20.15 uur

PROGRAMMA I

Jeugdherinneringen Choreografie Mats Ek
 Muziek Bela Bartok (Concert voor Piano en Orkest, Nr. 2, 1933; Daniel Wayenberg, piano)
 Dekor en kostuums Mona Forsén
 Licht Joop Caboort

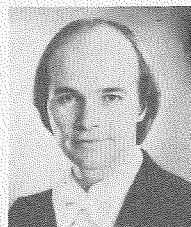
Dream Dances Choreografie Jiri Kylian
 Muziek Luciano Berio (Folksongs, 1968; soliste Lucia Meeuwssen, mezzo sopraan)
 Dekor Walter Nobbe
 Kostuums Willa Kim
 Licht Joop Caboort

Mša Glagolskaja Choreografie Jiri Kylian
 Muziek Leos Janacek (Mša Glagolskaja; solisten Rina Cornelissen, sopraan; Margaret Beunders, alt; Howard Crook, tenor; Charles v. Tassel, bas)
 Dekor Walter Nobbe
 Kostuums Joop Stokvis
 Licht Joop Caboort



Dream Dances

Mša Glagolskaja



Rina Cornelissen Margaret Beunders Howard Crook Charles v. Tassel

BALLET FESTIVAL

24 t/m 30 juni '80

donderdag 26 juni 1980 AMSTERDAM, Stadsschouwburg, 20.15 uur
 vrijdag 27 juni 1980 AMSTERDAM, Stadsschouwburg, 20.15 uur
 zaterdag 28 juni 1980 AMSTERDAM, Stadsschouwburg, 20.15 uur

PROGRAMMA II

Soldatenmis

Choreografie Jiri Kylian
 Muziek Bohuslav Martinu (Polni Mše, 1951)
 m.m.v. het koor van de Slovenska Filharmonie;
 solist Bernard Kruysen, bariton
 Dekor en kostuums Jiri Kylian
 Licht Joop Caboot

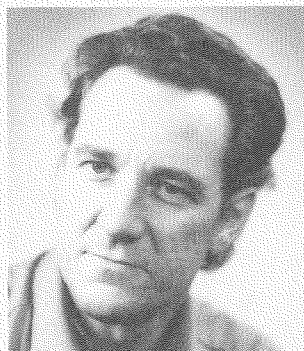
Ariadne

Choreografie Jiri Kylian
 Muziek Arne Nordheim (Ariadne, 1977)
 Dekor en Kostuums Nadine Baylis
 Licht Joop Caboot

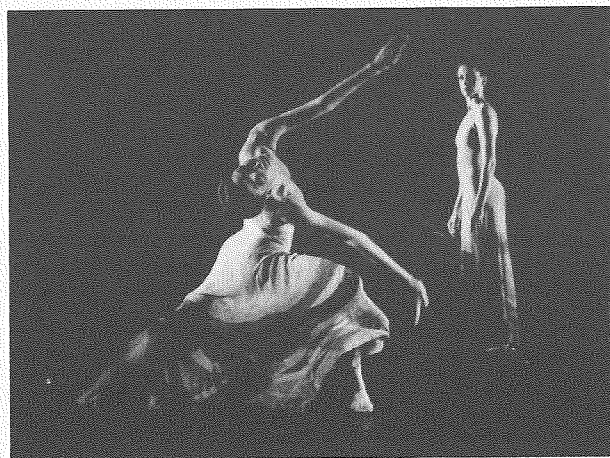
Sinfonietta

Choreografie Jiri Kylian
 Muziek Leos Janacek (Sinfonietta, 1926)
 Dekor en kostuums Walter Nobbe
 Licht Joop Caboot

Bernard Kruysen



Bohuslav Martinu



Ariadne

- Alle voorstellingen (behalve 29 en 30 juni) met muzikale medewerking van het **UTRECHTS SYMFONIE ORKEST** dirigent David Porcelijn

PROGRAMMA III

zondag 29 juni 1980 AMSTERDAM, Stadsschouwburg, 20.15 uur
 maandag 30 juni 1980 AMSTERDAM, Stadsschouwburg, 20.15 uur

Blue Skin

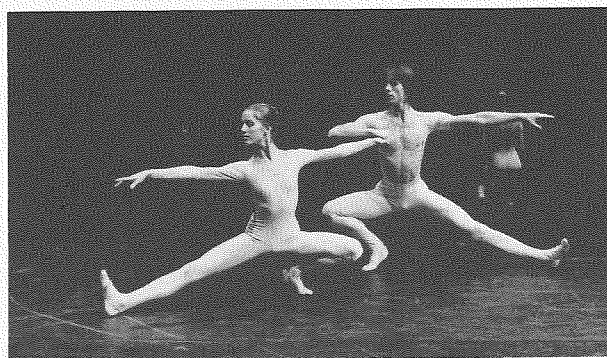
Choreografie Jiri Kylian
 Muziekcollage (folkloristische fluitmuziek)
 Toneelbeeld Jiri Kylian
 Licht Joop Caboot

Groenewegje Octet

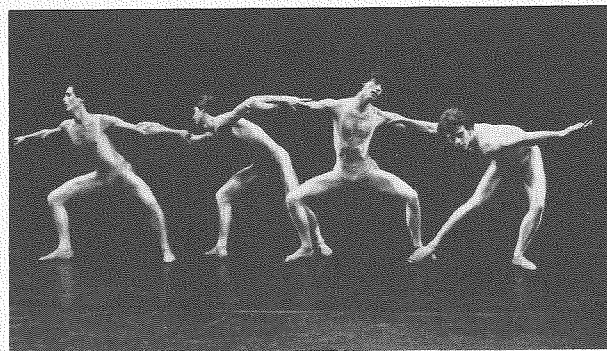
Choreografie Hilary Cartwright
 Muziek Maurice Ravel (2 delen uit het Strijkkwartet 1902-'03)
 Licht Joop Caboot

Interactions

Choreografie Christopher Bruce
 Muziek Gary Carpenter
 Kostuums Pamela Marre
 Licht Joop Caboot



Blue Skin



Interactions



Hilary Cartwright



Maurice Ravel

Tableau de la Troupe
seizoen 1979-1980

NEDERLANDS DANS THEATER

Artistiek directeur
Jiri Kylian

Zakelijk directeur
Carel Birnie

Muzikaal directeur
David Porcelijn

Regisseur
Hans Knill

Balletmeester
Deirdre O'Donohoe

Danseressen

Roslyn Anderson Arlette van Boven Shane Carroll Alida Chase
Cathérine Dénisot Kathleen Fitzgerald Yvonne Jordans Marly Knoben
Sabine Kupferberg Susan McKee Pauline Schenk Jeanne Solan
Karen Tims Eve Walstrum Joke Zijlstra

Dansers

Nils Christe Patrick Dadey Glen Eddy Chris Jensen Peter Lawrence
Gérard Lemaitre Leigh Matthews Ric McCullough Eric Newton
Michael Sanders Gerald Tibbs Tony Vandecasteele James Vincent Leigh Warren

*

Aspirantengroep de Springplank

Artistieke leiding
Hilary Cartwright

Moderne techniek
Yteke Waterbolk

Aspiranten

Lia Bolte Mirjam Diedrich Yvette Olof Lilian Saat Laurina van de Vusse
Martin Gelpke Jan de Miranda Peter Schetters Eduard Wubbe

*

Pianist: Jan Lichtendahl **Fysio-therapeut:** Bendt Schortinghuis **Componist:** Gary Carpenter

Technische Dienst

Joop Caboort, chef Ton Bemener - Johan Maarhuis - Frank Smit, toneel
Tom Bevoort - Ben Vollebregt, licht - Dick Heuff, geluid

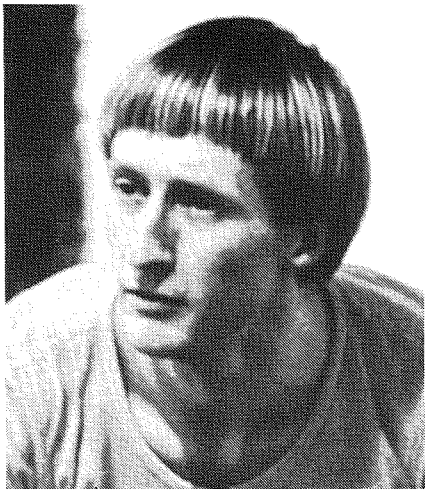
Florence de Haan - Marlies Kwade - Heidi de Raad, kostuum-atelier Lia Caboort, kleedster

Pers en publiciteit: Ton Leenhouts - **Publiekswerving:** Marion Vros

Administratie: Louke Donker - George van Eck

Secretariaat : Anneke van der Goes - Cobie Ploeg - Pascale Waworoentoe

Huishoudelijke Dienst: Janny, Nico en Diana Tönjes



JEUGDHERINNERINGEN

Wereldpremière 13 juni 1980, Circustheater, Scheveningen

Choreografie MATS EK

Muziek Béla Bartok (Concert voor Piano en Orkest, nr. 2; 1933)
Daniël Wayenberg, piano

Dekor en kostuums Mona Forsén

Licht Joop Caboort

MATS EK, Foto: Lesley Leslie-Spinks

De titel Jeugdherinneringen wijst op het autobiografische karakter van de choreografie, maar Ek benadrukt, dat het weliswaar zijn herinneringen zijn, maar 'dat hijzelf er niet persoonlijk in voorkomt. Het zijn meer zijn observaties van verschillende situaties uit zijn jeugd. Daarom verwisselen de dansers ook van karakter. "Het is zeer rijke, inspirerende, maar zeker zeer menselijke muziek. Juist de gecompliceerdheid van de muziek maakt het zo menselijk. Het is het eerste ballet, dat geïnspireerd is op muziek want mijn eerdere choreografieën ontstonden alle uit een idee, waarna ik later pas een muzikale begeleiding uitzocht."

In Jeugdherinneringen is naar zijn eigen zeggen een grote afwisseling tussen realistische en meer atmosferische beelden. Zijn eerste balletten zijn zeer realistische verbeeldingen van verhalen, waarna met zijn choreografie Soweto (1977) meer aandacht aan sfeer tekening werd gegeven. Zijn debuut Kalfaktorn in 1976 was gebaseerd op Büchners Woyzeck en gaf al zijn engagement aan. Die sociale beweging leidde ook tot het creëren van Soweto waarin Ek zijn commentaar op de Zuidafrikaanse rassenpolitiek gaf. Ek heeft duidelijk het sociale engagement van zijn ouders meegekregen. "Mijn ouders, de acteur Anders Ek en de choreografe/balletleidster Birgit Cullberg, hebben mij met een groot maatschappelijk bewustzijn opgevoed. Je werd altijd op politieke zaken opmerkzaam gemaakt."

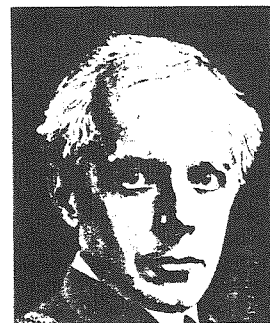
Ek begon pas op zijn zeventwintigste met dansen en veel van zijn choreografieën zijn geïnspireerd op toneelstukken, wat vooral te verklaren is uit zijn achtergrond als regisseur. Voor hij op zijn zeventwintigste met dansen begon, was hij aan diverse theaters verbonden en verzorgde hij ook drama-producties voor de televisie, waarvoor ook enkele van zijn choreografieën werden opgenomen. Zo maakte hij o.a. een ballet naar Sophokles' Antigone (1979), en Garcia Lorca's Het huis van Bernarda Alba (1978). Zijn belangstelling voor mythen vond zijn weerslag in de choreografie Sint Joris en de Draak (1976).

"Ik ben choreograaf, omdat ik iets wil zeggen met bewegingen. Ik wil iets mededelen, meer redenen heb ik niet. Ik ben erg gelukkig met mijn komst naar het Nederlands Dans Theater. Het is een erg goed gezelschap, wat de keuze om te komen vergemakkelijkte, hoewel ook de Cullbergballetten een sterk gezelschap is. Het betekent een nieuwe stap voor mij, zeker omdat ik nog niet zoveel gedanst heb in andermans choreografieën."

Delen uit een interview van Marcel-Armand van Nieuwpoort met Mats Ek uit NRC-Handelsblad d.d. 12-6-'80.

Bartok's tweede pianoconcert behoort tot de stukken die zijn roem in Europa en sinds 1945 in Amerika gevestigd hebben. Zelf heeft hij het werk meerdere malen gespeeld en gaf hij de eerste uitvoering op 23 januari 1933 in Frankfurt onder leiding van de dirigent Hans Rosbaud. Ook nu nog geldt het als een van de meest virtuozie pianoconcerten.

Paradoxaal is dat het werk in bepaalde opzichten (o.a. door de hechte vorm) teruggaat tot het 18e eeuwse concerto hetgeen typerend is voor zijn laatste periode. Aan de andere kant, zeker voor die tijd van ontstaan, bevat het hypermoderne elementen zoals de strakke motoriek die zelfs wordt doorgevoerd in het midden-deel en de door Bartok ingevoerde toepassing van de piano als slaginstrument.



Béla Bartok



Daniël Wayenberg

DANIEL WAYENBERG werd in Parijs geboren en studeerde bij Ary Verhaar in Den Haag en Marguerite Long in Parijs.

Op twintigjarige leeftijd won hij als jongste deelnemer in 1949 het Marguerite Long/Jacques Thibaud Concours (de "Grand Prix de la Ville de Paris") en dit was het begin van een carrière die hem internationale onderscheiding bracht. In 1953 maakte hij zijn debuut in Amerika in de beroemde Carnegie Hall in New York waar hij optrad met het New York Philharmonic Orchestra o.l.v. Mitropoulos, waarna diverse uitgebreide tournees door de Verenigde Staten en Canada volgden. Daniel Wayenberg heeft in alle belangrijke muziekcentra ter wereld gespeeld en zijn concertreizen voerden hem door o.a. Rusland, Tsjechoslowakije, Polen, Zuid-Afrika, Scandinavië, Engeland, Frankrijk en Duitsland en de belangrijke festivals zoals de Berliner Festwochen, het Festival van Athene, Strasbourg en Bordeaux. Hij heeft gespeeld met dirigenten als Jochum, Schmidt-Isserstedt, Kubelik, Mitropoulos, Szell, Martinon, Fournet, Barbarolli, Haitink, Talmi, Vis en de Waart.

MONA THERESIA FORSEN is Zweedse, woont in Stockholm en werkt de laatste jaren voornamelijk voor film. Het is de tweede keer dat zij ontwerpen heeft gemaakt voor een ballet-productie; de eerste keer was de aankleding van een productie van het Cullberg-Ballet, het gezelschap dat Mats Ek met ingang van het komende seizoen ruilt voor het Nederlands Dans Theater waar hij naast Jiri Kylian huischoreograaf wordt.





JEUGDHERINNERINGEN

Wereldpremière 13 juni 1980 - Holland Festival - Cirkustheater Scheveningen

Choreografie MATS EK

Muziek Béla Bartok

Dekor en kostuums Mona Forsén

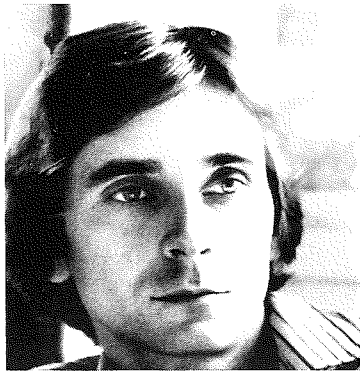
Licht Joop Caboort

Karen Tims en Glen Eddy

foto's Jorge Fatauros

Jeanne Solan en Gerald Tibbs





Jiri Kylian

SOLDATENMIS

Wereldpremière 13 juni 1980, Circustheater, Scheveningen

Choreografie JIRI KYLIAN

Muziek Bohuslav Martinu (Polni Mse, 1951)
Solist: Bernard Kruysen, bariton
Koor van de Slovenska Filharmonie, Bratislava

Dekor en kostuums Jiri Kylian

Licht Joop Caboot

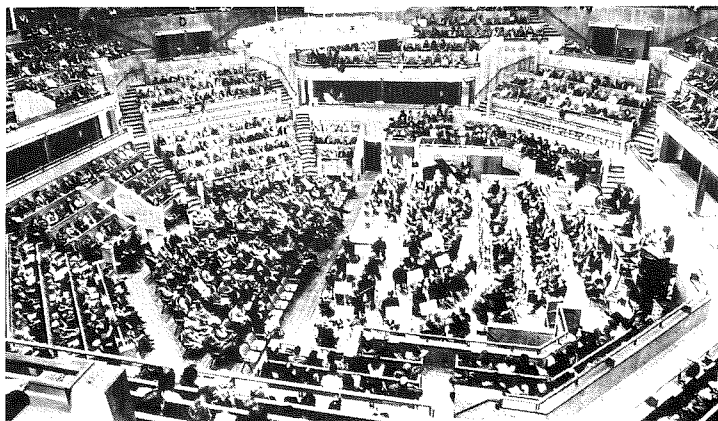
HET UTRECHTS SYMFONIE-ORKEST is wellicht de oudste orkestinstelling van ons land. In 1795 begint de historie met de oprichting van een "muziekcorps van de gewapene Burgerwacht van Utrecht" dat omstreeks 1850 uitgroeide tot een volwaardig symfonisch ensemble. Vele prominente dirigenten en componisten uit die tijd hebben voor het orkest gestaan. Zo hebben Brahms, Schumann en Saint-Saëns ook met de uitvoering van hun eigen werken bijgedragen tot de bloei van het U.S.O. Bij de lange rij van solisten zijn eveneens vermaarde namen te vinden: Clara Schumann, Anton Rubinstein, Joseph Joachim, Henri Vieuxtemps en ook Willem Mengelberg die, in zijn geboortestad Utrecht, zijn debuut als pianist maakte. Onder Wouter Hutschenruyter, die in 1892 dirigent werd, verkreeg het orkest een meer internationale reputatie. Kenmerkend was de uitnodiging om in Essen in mei 1906 tijdens het 42e "Tonkünstlerfest" van de Allgemeine Deutsche Musikverein drie concerten te komen geven tezamen met het Stedelijk Orkest van Essen. Het onbetwiste hoogtepunt was toen de wereldpremière van Mahler's Zesde Symfonie, onder leiding van de componist zelf! Opvolgers van Hutschenruyter waren Jan van Gilse, Evert Cornelis, Henri van Goudoever, Willem van Otterloo, Carl Schuricht, Henk Spruit en Paul Hupperts, die tot aan zijn pensioen in 1977 - vanaf 1949 - de leiding heeft gehad over het orkest. Sinds januari 1977 tot aan zijn plotselinge overlijden in juli 1978 was Willem van Otterloo, als artistiek adviseur, aan het orkest verbonden.

BOHUSLAV MARTINU werd in 1890 op de grens van Bohemen en Moravië geboren en stierf in 1959 in Zwitserland. De Soldatenmis vertolkt de angst en ellende van de man in de loopgraaf, die deze verschrikkingen alleen kan volhouden met de gedachte aan het lijden van God, de Sterke, die stierf voor hem. Na een gestameld Onze Vader (Otche Nash) voelt de soldaat het heimwee naar het verre vaderland. Hij heeft angst: "maar Heer, heeft ook Uw Zoon niet geschreid van angst?" Uit de modder en het vuil richten zwarte handen zich biddend tot Hem; hij vraagt te mogen leven voor zijn kinderen. "Herken mijn stem, Heer, in de slag. Lang is de weg die leidt naar Uw kruis." Maar, als afronden zich openen, de trompet schalt, golven van water zich op hem storten, dan nadert in de nacht de dag van kwijtschelding. De wereldpremière van de "Veldmis of Soldatenmis" vond plaats in Den Haag, in het intussen afgebrande gebouw voor Kunsten en Wetenschappen op 8 januari 1951 door het Residentie Orkest, "Die Haghe Sanghers" en de bariton Bernard Kruysen.

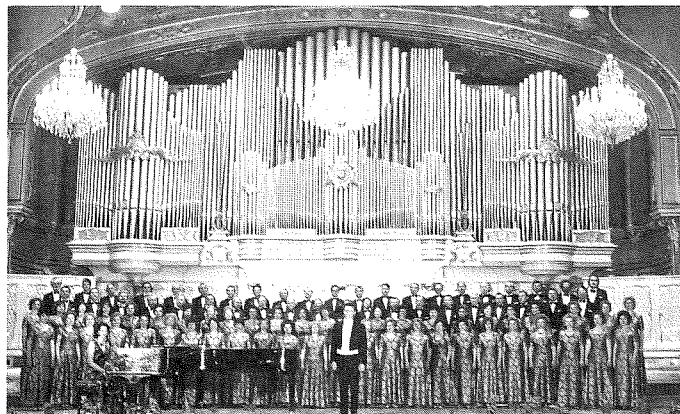


BERNARD KRUYSEN, zoon en kleinzoon van bekende Brabantse kunstschilders werd op 28 maart 1933 te Montreux (Zwitserland) geboren en bracht zijn jeugd door in het Zuiden van Frankrijk. Zijn eerste concert gaf hij op 7-jarige leeftijd. Aanvankelijk koos hij voor een schildersopleiding aan de Koninklijke Academie voor Beeldende Kunsten te 's-Gravenhage, maar hij verkoos uiteindelijk de opleiding bij de Operaklas van het Haags Koninklijk Conservatorium. In 1958 won de nog studerende Bernard Kruysen de tweede prijs in het Internationale Vocalistenconcours te 's-Hertogenbosch. Op een beurs van de Franse regering ging hij daarna te Parijs studeren bij Maitre Pierre Bernac. Sindsdien geeft hij over de hele wereld concerten. Kruysen heeft voor zijn platen - voornamelijk van hoogtepunten uit de Franse vocale literatuur - verschillende prijzen gekregen.

HET KOOR VAN DE SLOVENSKA FILHARMONIE gaf in november 1947 zijn eerste concert met het Requiem van Verdi. Tien jaar lang was het uitsluitend een radio-koor, daarna trad het zelfstandig op in het eigen land en daarbuiten onder Tjechische dirigenten en beroemde gasten als Claudio Abbado, Erich Leinsdorf, Alain Lombard en Walter Süsskind. Het koor heeft een zeer veelzijdig repertoire: van Bach, Händel en Haydn via Brahms en Bruckner tot Strawinsky, Janacek en Luigi Nono. Tijdens het Holland Festival vorig jaar werkte het koor voor het eerst samen met het Nederlands Dans Theater met de uitvoering van de Glagolitische Mis van Janacek, de muziek bij Jiri Kylian's gelijknamige ballet.



Het U.S.O. in Muziekcentrum Vredenburg in Utrecht



Het koor van de Slovenska Filharmonie

Dansende soldaten

Jiri Kylian: "Er waren twee beroepen die mijn vader verfoeide: soldaat en danser. Mijn broer is beroepsofficier en ik werd danser. Hij is nu erg trots op mij. Volgende week komt hij naar de première kijken, voor het eerst van zijn leven komt hij naar het westen, hij is 77. Mijn grootmoeder, Stepanká Pestová, is heel vaak komen kijken, ook in Stuttgart. Oudere mensen kunnen Tsjecho-Slowakische makkelijker in en uit. Ze is een buitengewone vrouw, ik heb *Sinfonietta* aan haar opgedragen."

In München schreef een criticus over Sinfonietta: "*Seine Grossmutter gewidmet, eine wilde Walkürenritt. Die Grossmutter muss eine tolle Frau sein.*"

"Vorige zomer ben ik voor het eerst in elf jaar in Praag terug geweest. Ik heb mijn Tsechische nationaliteit terug, mijn verblijf in het buitenland is nu gelegaliseerd. Ik mocht in 1968 wel in Stuttgart gaan werken, ik betaalde een gedeelte van mijn salaris aan het Tsjechische staatsimpresariaat. Maar toen schreven ze ineens een brief dat ik onmiddellijk terug moest komen zonder een reden erbij te noemen. Dat deed ik niet, ik bleef weg en betaalde niets meer. Vanaf die tijd was ik illegaal in het buitenland. Ik stond op de zwarte lijst en mijn naam mocht in Tsjecho-Slowakische niet meer genoemd worden. Later heb ik besloten de verhouding met mijn land in het reine te brengen. Ik betaalde mijn achterstallige verplichtingen en kreeg mijn paspoort terug. In Tsjecho-Slowakije wordt nu over mij gepraat en geschreven. Er is belangstelling voor mijn balletten en nu kan ik met het Danstheater eindelijk ernaar toe, waarschijnlijk in 1982."

☆
"Als je het leger ziet, honderden soldaten in rijen, kun je de een niet van de ander onderscheiden. In *Soldatenmis* wil ik laten zien dat een soldaat een individu is, een jongen die door zijn land verordonneerd wordt om dit en dat te doen, in de rij te staan met alle anderen en wanneer ze zeggen dat hij een ander moet doden, dan doodt hij hem. Hij heeft geen keus. Hij moet dat doen, hoewel zijn eigen gevoelens heel anders kunnen zijn. Een dappere soldaat te zijn, terwijl je bang bent en naar huis wilt. Daar gaat het mij om. Het wordt een erg gestructureerd ballet, architectonisch opgezet. Veel lijnen, rijen, driehoeken, geometrische figuren die ik opeens verzacht om de ziel van het individu te laten zien."

"Er is een prachtig naïef moment in de muziek waar gezongen wordt: "O Heer weet U wel dat ik het ben die tot U bid en niet de jongen die naast me staat. Ik

ben het, hoort U dat?" "O Heer, slaapt U. Ik kan niet slapen, want ik sta op wacht." "De Soldatenmis van Martinu is gebaseerd op een gebeurtenis uit de Eerste Wereldoorlog, toen een bataljon kersverse Tsjechische soldaten naar Frankrijk werd gestuurd en de volgende morgen al de dood vond. Er was geen enkele overlevende. Martinu was daardoor verpletterd."

☆

"De spiritualiteit en het geloof in de kerkelijke muziek spreken mij aan. Ik heb geen religieuze opvoeding gehad. Toen ik op school zat werd er geen godsdienstles meer gegeven. Mijn broer, die drie jaar ouder is, kreeg die nog wel en ik ging daar naar toe omdat ik de bijbelverhalen wilde horen. Ik hield ervan om in de kerk te zijn op zondag. In Praag worden daar dan concerten gegeven. Bidden deed ik er nooit. Mijn moeder bidt als ze problemen heeft, als ze iets wil, mijn vader doet dat ook wel, maar hij ziet het als een zwakte en laat het niet merken. Mijn grootmoeder is atheïst. Ze is heel realistisch ingesteld."

☆

"Geloof is voor mij het belangrijkste, of het godsdienstig is of niet. De Glagolitsche Mis is niet bepaald een religieus stuk, het is muziek die vervloekt en verwenst. Janacek is brutaal tegen God. Hij bidt niet maar heft z'n vuist op."

☆

"Ik houd van muziek met een thema. Ik vind het erg moeilijk om met hele abstracte muziek te werken, muziek die geen associaties oproept met een bepaalde plaats, een bepaalde tijd, een soort weer, een groep mensen, gevoelens, met wat dan ook. Als ik muziek met een bepaald thema gevonden heb, zoek ik er literatuur bij, schilderijen, alles wat met het onderwerp te maken heeft. De teksten kunnen daarbij heel nuttig zijn maar ze kunnen je ook verleiden. Dan kan je in een pantomimewereld verzeild raken, in een wereld van gebaren en symbolische bewegingen. Daar houd ik niet van en dat vermijd ik zoveel mogelijk. Het begin van *Soldatenmis* is het Onze Vader. Met gebaren en bewegingen kun je dat helemaal beschrijven. Misschien dat iemand dat wel zou willen, maar ik vind dat verkeerd. Waarom zou je in beweging precies herhalen wat al gezongen wordt. De dans moet zich op een ander niveau afspelen. Soms is het juist heel goed als die het tegenovergestelde zegt. Om iemand wit te laten zien zet je er zwart naast. Dan zie je pas hoe wit iets is."

"Ik wilde al heel lang een ballet maken op *Soldatenmis*. Er zitten alleen maar

jongens in. Dat geeft een hele andere sfeer bij het maken van een choreografie. - Bij *Ariadne*, waarin alleen meisjes dansen, werd er ook zo geconcentreerd gewerkt. - Alle jongens blijven op toneel, het hele ballet lang. In het leger ben je ook altijd, dag en nacht, bij elkaar. Ik kan dus geen gebruik maken van de coulissen waarin ze kunnen verdwijnen of waaruit ze tevoorschijn komen. Ik moet zorgen dat iedereen op het goede moment op de juiste plaats staat. Allemaal links en eentje rechts of allemaal in rijen."

☆

"Ik denk dat het goed is als andere choreografen werk maken dat contrasteert met het mijne, anders blijven de dansers voortdurend in hetzelfde patroon vastzitten. Critici zeggen nu al dat er een type Kylian-danser is. Als dat zo zou zijn, houdt dat een gevaar in. Het lichaam mag wel gewend raken aan bepaalde bewegingen, als de geest van de danser maar niet vastroest in een bepaalde stijl, zoals bij de Balanchine-dansers het geval is. Dat is heel slecht."

"Mats Ek komt bij ons als danser en choreograaf. Hij maakt prachtige balletten, veel realistischer dan wat ik doe. De relaties daarin zijn duidelijker en de dansers krijgen veel meer karakter dan bij mij. Die confrontatie met mijn werk vind ik erg interessant. Toen ik hier kwam, vroeg het bestuur steeds: "Wat is uw artistieke beleid". Ik zocht naar een antwoord, maar het klonk allemaal zo onbepaald. Ik vind dat er genoeg vrijheid moet zijn om alles te doen waar je zin in krijgt. Zo gauw je een beleid uitstippelt kan dat niet meer. De lijn van de afgelopen jaren moet worden voortgezet en verbreed, maar hoe breng je dat onder woorden? Een echt beleid is voor mij menselijke relaties laten zien, mensen en hun onderlinge verhoudingen. Toen ik dat zei, lachte het bestuur: "Dat is geen beleid." Daar hebben ze gelijk in."

Gedeelten uit een interview met
Jiri Kylian, NRC-HANDELSBLAD
d.d. 6 juni 1980 door
KASPER JANSEN EN
JESSICA VOETEN